

[Kirkeministeren.]

Jeg mener ikke, det vil være rimeligt ved lov at tillægge disse andre trossamfund en selvstændig ret til at bruge kirkerne. Hr. Holmberg og andre må jo betænke, at der er egne af landet, hvor forholdet mellem de forskellige trossamfund og folkekirken er så spændingsfyldt, og hvor et konkurrencemoment og andet lignende kommer ind i billedet, at det ikke kan være rimeligt, at fremmede trossamfund med loven i hånd skal kunne komme og tiltvinge sig adgang til sognets kirke, hvis det sker mod det stedlige menighedsråds og biskoppens ønske.

Jeg mener altså, det må bero på de folkevalgte menighedsråd selv i forening med deres tilsynsmand, altså biskoppen, at afgøre, om de vil åbne deres kirker for andre, eller om de ikke vil det. Det kan ikke være et ministeriums rimelige opgave at skulle udøve et formynderskab for folkevalgte menighedsråd.

Hvis der ved en ændring af loven om kirkers brug skal tilvejebringes en lov hjemmel som den her ønskede, mener jeg i øvrigt, at der bør kunne gives adgang ikke alene for afholdelse af gudstjenester, men også for afholdelse af begravelser for folk, der tilhører disse andre trossamfund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Gydemark til boligministeren:

„Vil ministeren overveje, om der fra ministeriets side kan fastlægges en klar fortolkning af bestemmelserne i § 11 i lov om boligsikring, for så vidt angår væsentlighedskriteriet, med det formål at tilvejebringe en ensartet administration af loven i alle landets kommunier?“

Skriftlig begrundelse:

I § 11, stk. 1, i lov om boligsikring er det bestemt, at „boligtageren skal omgående give kommunalbestyrelsen meddelelse om alle forhold, der kan medføre bortfald eller nedsættelse af sikringsydelsen, herunder om flytning, fremleje af en del af lejligheden, mindselse af antal børn, væsentlige stigninger i husstandsindkomsten og væsentlig lejereduktion“.

Det siges videre i § 11, stk. 2, at „ved flytning bortfalder boligsikring fra fraflyt-

ningsdagen. Ved fremleje eller fremlån af en del af lejligheden bortfalder eller nedsættes sikringsydelsen med virkning fra det tidspunkt, da fremlejeforholdet eller fremlånet tager sin begyndelse. I øvrigt kan kommunalbestyrelsen, såfremt ændringen i beregningsgrundlaget skønnes at være væsentlig og af varig karakter, beslutte, at boligsikringsydelsen skal bortfalde eller nedsættes med virkning fra begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter ændringens indtræden“.

Begrebet „væsentlig“ fortolkes vidt forskelligt i kommunerne, hvilket næppe kan anses for rimeligt ud fra princippet om lighed i forvaltningen.

For at tilvejebringe ensartede afgørelser i administrationen af disse bestemmelser opfordres ministeren til at overveje muligheden for nærmere fastlæggelse af væsentlighedskriteriet.

Gydemark: Det fremgår af loven om boligsikring, at den boligsikring, der beregnes hvert år pr. 1. juli, løbende skal reguleres året igennem, hvis der sker ændringer i boligsikringstagerens forhold, f. eks. væsentlige ændringer i indkomstforholdene. Det betyder naturligvis, at ordet væsentlige ikke kan undgå at blive fortolket forskelligt i de forskellige kommuner, og jeg vil derfor gerne spørge boligministeren, om man ikke vil overveje at fastlægge dette væsentlighedskriterium.

Når jeg rejser spørgsmålet netop nu, skal det ses i forbindelse med, at i og med at man har gennemført kildeskatteordningen pr. 1. januar i år, bygger man ikke længere beregningen pr. 1. juli på en mere eller mindre faktisk indkomst, man bygger den på mere eller mindre løse forventninger om, hvad borgerne vil komme til at tjene i det kommende år. Derfor må man regne med, at reguleringer bliver hyppigere, og at problemerne omkring væsentlighedskriteriet derfor bliver større, end de hidtil har været.

Boligministeren (Hastrup): Spørgsmålet om, hvornår og hvorvidt en stigning eller et fald i en husstandsindkomst skal betragtes som væsentlig eller varig, er behandlet i et cirkulære fra boligministeriet om boligsikringsordningen dateret den 3. april 1968. I